

Lectio Divina 8,31-39

1. Czytanie

Prowadzący: wezwijmy Ducha św.: „Przybądź Duchu Święty.....

- weźmy do ręki Pismo św..
- Słuchając jak w Kościele śledźmy tekst, aby usłyszeć, co chce nam dzisiaj Jezus powiedzieć.

³¹Cóż więc na to powiemy? Jeżeli Bóg z nami, któż przeciwko nam?

³²On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże miałby wraz z Nim i wszystkiego nam nie darować? ³³Któż może wystąpić z oskarżeniem przeciw tym, których Bóg wybrał? Czyż Bóg, który usprawiedliwia? ³⁴Któż może wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus, który poniósł [za nas] śmierć, co więcej - zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i przyczynia się za nami? ³⁵Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej? Utrapienie, ucisk czy prześladowanie, głód czy nagość, niebezpieczeństwo czy miecz? ³⁶Jak to jest napisane: Z powodu Ciebie zabijają nas przez cały dzień, uważają nas za owce przeznaczone na rzeź. ³⁷Ale we wszystkim tym odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował. ³⁸I jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani Zwierchności, ani rzeczy terazniejsze, ani przyszłe, ani moce, ³⁹ani co wysokie, ani co głębokie, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Prowadzący:

- odszukajmy Słowo, zdanie, werset, przez który Jezus do nas przemówił.
- **Uwaga.** Uczestnikom dajemy dłuższy czas na odszukanie „Słowa” lub wersetu.

2. Medytacja

- Gromadzenie

- w.31 Ps 118,6 Pan jest ze mną, nie lękam się: cóż mi może zrobić człowiek?
- Mt 1,23 Oto Dziewica pocznie i porodzi Syna, któremu nadadzą imię Emmanuel, to znaczy: Bóg z nami.
- w.32 J 3,16 Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.
- w.33 Iz 50,8 Blisko jest Ten, który Mnie uniewinni. Kto się odważy toczyć spór ze Mną? Wystąpmy razem! Kto jest moim oskarżycielem? Niech się zbliży do Mnie!
- w.34 Ps 110,1 Siądź po mojej prawicy, aż Twych wrogów położę jako podnózek pod Twoje stopy.
- 1 J 2,1 Dzieci moje, piszę wam to dlatego, żebyście nie grzeszyli. Jeśliby nawet ktoś zgrzeszył, mamy Rzecznika wobec Ojca - Jezusa Chrystusa sprawiedliwego.
- w.36 Ps 44,23 Lecz to przez wzgląd na Ciebie ciągle nas mordują, mają nas za owce na rzeź przeznaczone.
- 2 Kor 2,10 Ciągle bowiem jesteśmy wydawani na śmierć z powodu Jezusa, aby życie Jezusa objawiło się w naszym śmiertelnym ciele.
- w.37 J 16,33 To wam powiedziałem, abyście pokój we Mnie mieli. Na świecie doznacie ucisku, ale miejcie odwagę: Jam zwyciężył świat.

- Rozważanie

Na dzisiejszym spotkaniu, każdy otrzymuje propozycję Medytacji na dzień dzisiejszy do J 5,31-47 z: Lectio divina na każdy dzień roku. 3. Czas Wielkiego Postu i Triduum Paschalne, Warszawa 2007, s. 397-399.

- *Prowadzący:* przeczytajmy sobie tekst J 5,31-47

- *Prowadzący: przeczytajmy Lectio z s.397*

Przed nami dalszy ciąg wywodu apologetycznego Jezusa. Jest on Jego odpowiedzią na oskarżenia Żydów. Stopniowo jednak wymiana zdań staje się coraz ostrzejsza. Rozłam pomiędzy *ja* Jezusa, a *wy* słuchaczy staje się coraz bardziej widoczny. Przytoczony fragment Ewangelii zdaje się wskazywać na kulminacyjny punkt procesu rozpoczętego przez Boga przeciwko uprzednio umiłowanemu ludowi, który stał się ślepy i głuchy.

Jezus przytacza cztery wyraźne świadectwa, które powinny doprowadzić słuchaczy do dostrzeżenia w Nim Mesjasza, posłanego przez Boga, Syna Bożego. Pierwsze z nich to słowa Jana Chrzciciela, człowieka posłanego przez Boga; kolejne świadectwo to dzieła Jego życia, jakich dokonał z polecenia Boga; świadectwo trzecie: głos Ojca i ostatnie z nich: Pisma. Świadectwa te, chociaż różniące się od siebie, mają jednak dwie charakterystyczne cechy, które są dla nich wspólne: z jednej strony w odpowiedzi na oskarżenia o bluźnierstwo skierowane pod adresem Jezusa odsyłają do zbawczego działania Boga Ojca, z drugiej natomiast nie mówią niczego nowego.

I tak oto Żydzi zostają *uwikłani* w proces. Ich ślepotą zdaje się być skutkiem radykalnej i głębokiej choroby ducha. Otóż ci oskarżyciele nie szukają „chwały, która pochodzi od samego Boga” (w. 44), ale odbierają chwałę od siebie nawzajem. *Zatopieni* w Prawie, zapominają o Duchu. Jezus więc

397

wskazuje na dosyć ryzykowną sytuację, w jakiej się znaleźli, i ostrzega ich. Dlaczego? Ponieważ myślą, że otrzymają życie wieczne, badając pisma Mojżesza, ale to właśnie one będą ich oskarżać. Czy to oznacza, że ten, który był ich charyzmatycznym pośrednikiem, teraz ma stać się ich oskarżycielem? Właśnie... Dzisiejszy fragment kończy się pytaniem, które każdego zmusza do zastanowienia się nad autentycznością i szczerością jego własnej wiary.

To, co każdy z nas robi co tydzień, czytając komentarz O. Hugolina Langkammera do kolejnego fragmentu Listu do Rzymian, to jest zawarte w LECTIO

przytoczonej serii „Lectio divina na każdy dzień”

- *Prowadzący*: przeczytajmy Meditatio z s. 398-399

MEDITATIO

Prowadzić życie prawdziwie religijne znaczy przede wszystkim *odkrywać swoją zależność od Boga*, być z Nim związanym nierozzerwalnym węzłem. Wszystko inne jest drugoplanowe. To właśnie z takiego odczucia zależności wypływają duchowe i praktyczne postawy, które charakteryzują człowieka wierzącego, czyniąc go kimś *innym* od niewierzącego, Wierzący to człowiek, który w sytuacji próby nie opuszcza Boga, jakby to On był przyczyną jego zła, ale zwraca się do Niego z natarczywością, jaką wślawił się Mojżesz.

Ponadto człowiek wierzący i dojrzały w swojej wierze dostrzega także oprócz swoich własnych prób, próby innych braci, bliskich czy dalekich: w każdym dostrzega więc swojego bliźniego. Dlatego modli się za wszystkich, stając się powszechnym orędownikiem, gotowym, by wziąć na siebie słabości innych i za innych cierpieć. Chce, aby dzięki temu inni mogli poczuć ulgę w cierpieniu. Podobny jest w tym do Mojżesza, a zwłaszcza do Jezusa, który, choć był niewinny, umarł jak grzesznik za nas niesprawiedliwych. Na tym pokornym, wiernym i trwałym ofiarowywaniu siebie za innych polega *dawanie prawdziwego świadectwa*. Stojąc wobec kon-

398

retnego życia w służbie dla innych, a zwłaszcza najslabszych, stojąc wobec osób, które nie oskarżają, ale modlą się i przebaczą, wcześniej czy później zrodzi się w nas pytanie: „Dlaczego on tak właśnie postępuje?”. Dlaczego? Cóż, Boga, który jest miłością, *nie pokazuje się palcem*, ale wskazuje się na Niego przykładem własnego życia, że zamieszkuje On w sercach, które Go przyjmują.

Prowadzący: Czytając MEDITATIO odszukujemy i zatrzymujemy się nad *myślą*, która stanowi podstawę do osobistego ROZWAŻANIA. W propozycji MEDITATIO nie zawsze znajdziemy wprowadzenie w ROZWAŻANIE

wszystkich wersetów, a tylko jednego lub kilku, czy głównej myśli. My staramy się w rytmie tygodniowym przemedytować cały FRAGMENT, wiersz po wierszu.

Tu trzeba zastosować zasadę „OD CZYTANIA MEDITATIO DO ROZWAŻANIA”

Prowadzący: Odnajdź w konfrontacji pytanie, do Twojego wersetu, które może pomóc w Rozważaniu.

- Konfrontacja

- w.31 Czy w przeciwnościach powtarzam: „Jeśli Bóg z nami, któż przeciwko nam”.
- Czy w rozmowach sięgam po ten argument?
- w.32 Czy Bóg jest dla mnie Bogiem, który mnie „nie oszczędza”, czy też Tym, który mi wszystko „darował”?
- w.33 Czy występuję z oskarżeniami przeciw „wybrańcom Bożym”?
- Kto jest dla mnie wybrańcem Bożym?
- w.34 Czy boję się tego, który może wydać wyrok potępienia?
- Kto może wydać wyrok „potępienia”?
- w.35 Kto mnie odłącza do miłości Chrystusowej?
- Czy odłącza mnie utrapienie? Jeśli już to jakie?
- Czy odłącza mnie prześladowanie?
- Czy od Chrystusa odłączają mnie głód, brak ubrania?
- Czy od Chrystusa odłączają mnie niebezpieczeństwa a nawet „miecz”?
- w.36 Czy dostrzegam, że spełniają się dzisiaj zapowiedzi: „Z powodu Ciebie zabijają nas przez cały dzień?

- Czy Zły duch zabija mnie duchowo?
- w.37 Czy dostrzegam pełne zwycięstwo?
- Co pomaga mi zwyciężać?
- w.38i w.39 Czy od Chrystusa może mnie odłączyć śmierć?
- Czy od Chrystusa mogą mnie odłączyć Aniołowie? W jaki sposób?

3. Modlitwa

- w.31
- w.32
- w.33
- w.34
- w.35
- w.36
- w.37
- w.38
- w.39

4. Kontemplacja

W dzisiejszej kontemplacji niech nam pomoże:

J 16,33 To wam powiedziałem, abyście pokój we Mnie mieli. Na świecie doznacie ucisku, ale miejcie odwagę: Jam zwyciężył świat.

Zadanie:

- Na następny tydzień przeczytajmy komentarz O. Hugolina Langkamera do Rz 9,1-18
- Przygotujmy punkty do medytacji do Rz 9,19-32
- W tygodniu o stałej porze, znajdziemy czas na codzienną medytację nad werselem z Rz 8,31-39